

Alkotmánybíróság
1535 Budapest, Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 14/503 - 0/2018	
Érkezett: 2018 MÁRC 21.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 2 db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg *a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) 247/E. § (4) bekezdés* alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg azt.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A támadott jogszabály pontos megjelölése, a tényállás rövid ismertetése és a bírói út hiánya

A Hjt. 247/E. § (4) bekezdés a 2015. június 30-án szerződéses állományban lévő tiszt, altiszt végkielégítéséről rendelkezik:

Ha a 2015. június 30-án szerződéses állományban lévő tiszt, altiszt szerződéses jogviszonyának megszűnésekor jogosult e törvény alapján végkielégítésre, akkor

a) a szerződéses jogviszonyának megszűnésekor hatályos szabályok szerint megállapított, és a szerződéses szolgálati viszonyának megszűnéséig részére kifizetett szerződés-hosszabbítási díj, valamint jubileumi jutalom mértékével csökkentett mértékű, vagy

b) a jogviszony megszűnéséig megszerzett szerződéses szolgálati idő figyelembevételével a 2015. június 30-án hatályos 74. § szerinti jogosultsági szabályok alapján számított – a szolgálati viszony alatt részére korábban kifizetésre került jubileumi jutalom mértékével csökkentett – leszerelési segély-mérték és a 2015. június 30-án érvényes illetményből képzett távolléti díj szorzatának megfelelő összegű

végkielégítésre jogosult azzal, hogy az a) és a b) pontok alapján megállapított összegek közül a jogosult választása szerinti összeget kell a részére kifizetni.

Első olvasatra azt gondolhatnánk mily nagylelkű a jogalkotó: választási lehetőséget ad, ráadásul szerződés munkaviszony megszűnésekor végkielégítést biztosít?!

Álláspontom alapján a jogsérelem abban áll, hogy a jogalkotó a szerződéses tiszt és altiszt katonák leszerelési segélyét átnevezte végkielégítésre (a legénységi állomány esetében pedig visszailleszkedési támogatásra), amire pedig már kiterjed az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény, azaz a 75%-os különadó.

2015-ben a Hjt. mellett az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény módosítására is sor került. Míg azt megelőzően szerepelt benne, hogy hatálya nem terjed ki a leszerelési segélyre, 2015-től a leszerelési segély kikerült belőle (egyébként logikusan, hiszen bár még számolnak vele, de a Hjt.-ben is átnevezésre került végkielégítésre, illetve visszailleszkedési támogatásra).

1. A 75%-os különadó kiterjesztésével a jogalkotó kifutóban lévő **szerződéses jogviszonyokba avatkozott bele**, ami nem túl „jogállamias” lépés.
2. A különadót emlékezetem szerint a top kategóriás állami vezetők több tízmilliós végkielégítésre találták ki, mely **élethelyzet lássuk be nehezen állítható párhuzamba az 5-10-15-20 évet leszolgált szerződéses katonák élethelyzetével**.
3. Talán csak elméleti probléma, és kicsit bizonytalan is vagyok ebben a pontban (hisz látszatra a munkavállaló javára történt eltérésről van szó, de csak látszatra!), viszont elméletileg határozott idejű szerződéses munkaviszony esetén, még ha az oly speciális is, mint a szerződéses katonai szolgálati jogviszony, nem lehetne végkielégítésről beszélni. Ez ellentétes a munkajog általános szabályaival! Ráadásul ebben az esetben nem is a munkavállaló javára, hanem pont a többletadóztatás miatt történt a jogszabályok összehangolt módosítása 2015-ben.
4. A **ruházati illetmény maradvány** összegének 75%-os különadóval terhelését a tulajdonhoz való jog különösen durva és felháborító megsértésének tartom!

b) A jogorvoslati eljárás hiánya

A jogsérelem a fenti jogszabályok módosítása, majd hatálybalépésük után alkalmazásuk folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be.

Tehát nincs jogi lehetőség a jogsérelem orvoslására bírósághoz fordulni, hiszen a Magyar Honvédség, illetve a Honvédelmi Minisztérium és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal is azzal védekezne, hogy ők csak a hatályos jogszabályokat hajtják végre.

A korábban 98%-os különadó miatt az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordult magyar állampolgárok is azt vitatták – többek között – hogy nem állt rendelkezésükre hatékony jogorvoslat.

Mind ezek ellenére 2018. február 02-án a mellékelt jogorvoslati kérelemmel fordultam volt parancsnokomhoz, melyre a szintén mellékelt választ kaptam (a válaszlevelet 2018. március 05-én vettem át).

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

2018. január 16-án érkezett meg bankszámlámra a 75%-os különadóval terhelt összeg („csak” a 3,5 millió feletti részt terheli különadó, de így is egyből feltűnt, hogy kevesebb pénzt utaltak át, mint amire számítottam).

A ruházati illetmény maradványom összegét később 2018. február 02-án utalták át (ezt is 75%-os különadóval terhelten).

2018. február 02-án a mellékelt jogorvoslati kérelemmel fordultam volt parancsnokomhoz, melyre a szintén – mellékelt választ kaptam (a válaszlevelet 2018. március 05-én vettem át).

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

2008. január 01-től 2017. december 31-ig szerződéses tiszti állományban szolgáltam a Magyar Honvédségben. Az első öt évre vállalt szerződésemet egyszer hosszabbítottam meg újabb öt évre.

Szerződéses katonai szolgálati jogviszonyom –2017. december 31-ei hatállyal megszűnt, mivel a szerződésben vállalt idő eltelt és a szerződéses szolgálati jogviszonyom meghosszabbítását nem kértem.

e) Annak bemutatása, hogy a támadott jogszabályi rendelkezések alkalmazása vagy közvetlen hatályosulása során felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

ALAPTÖRVÉNY XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

ALAPTÖRVÉNY XVII. cikk

(3) Minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez.

Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, 1993. évi XXXI. törvény első Kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikk:

Minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik.

Katonák esetében még kényesebb kérdésről van szó.

Már az ókori rómaiak is próbálták a veteránjaikat megfelelő módon visszailleszteni a civil társadalomba...

Azt gondolom nagyon nem volt szerencsés a leszerelési segílyt összemოსni a végkielégítéssel.

Ráadásul az Emberi Jogok Európai Bírósága a végkielégítésről is kimondta:

(N.K.M. kontra MAGYARORSZÁG ÜGY – 66529/11. sz. kérelem):

„39. Továbbá, a végkielégítés nem tekinthető pusztán vagyoni jószágnak; szociális funkciójára figyelemmel a végkielégítés-juttatás létszámleépítés áldozatává esett, de a munkaerőpiacon megmaradni kívánó dolgozók számára kidolgozott, szociálisan fontos intézkedésnek tekintendő. Az Európai Bíróság – bár más kontextusban – az Európai Unió fontos szakpolitikai céljának tartotta ezt (ld. fenti 21. bekezdés).

40. A Bíróság továbbá úgy véli, hogy (a köztisztviselők, illetve más munkavállalók számára) végkielégítést előíró, jogszabályon alapuló rendszer törvényi jogosultságot is magában foglal. Továbbá, ez nem pusztán ex gratia jogosultság, hanem a már teljesített szolgáltatás ellentételezéseként törvényben garantált szerzett jog.”

Visszaható hatályú jogalkotásnak vélem azt, hogy a jogalkotó úgy avatkozik bele szerződéses jogviszonyokba, hogy azzal jelentősen megváltoztatja az egyik szerződő fél anyagi körülményeit.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

ALAPTÖRVÉNY XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

ALAPTÖRVÉNY XVII. cikk

(3) Minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez.

A jogbiztonság önmagában nem alapjog, így a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani.

Visszaható hatályú jogalkotásnak vélem azt, hogy a jogalkotó úgy avatkozik bele szerződéses jogviszonyokba, hogy azzal jelentősen megváltoztatja az egyik szerződő fél anyagi körülményeit.

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

A megsemmisíteni kért jogszabályhely sérti a tulajdonhoz való jogot, sérti a szerződéses jogviszonyokba történő külső be nem avatkozás elvét, sérti az emberi méltósághoz való jogot.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

b) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Kizárólag „csak” a nevem nyilvánosságra hozatalához járulok hozzá, az összes többi személyes adatom közzétételét megtiltom.

c) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok

1. jogorvoslati kérelem 2018. február 02-ai keltezéssel (másolati példány, 1 példány 1 lap)

2. tájékoztatás 2018. február 28-ai keltezéssel (másolati példány, 1 példány 1 lap)

Kelt: Budapest, 2018. március 14.

dr. Zakar

dr. Zakar Gergely

